

Jae neljäkymmenen kätetty historia – numero kaksikymmentäkaksi

Ezekiel numero kolme

Jeff Pippenger

2026-08-08

Hesekiel on pappi sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen aikana. Ensimmäisessä luvussa Hesekiel viedään pyhäkköön.

Ja tapahtui kolmantenakymmenentenä vuonna, neljännessä kuussa, kuukauden viidentenä päivänä, kun minä olin pakkosiirtolaisten keskellä Kebar-joen varrella, että taivaat aukenivat, ja minä näin Jumalan näkyjä. Kuukauden viidentenä päivänä, joka oli kuningas Joojakinin pakkosiirtolaisuuden viides vuosi, tuli Herran sana nimenomaisesti pappi Hesekielille, Buusin pojalle, kaldealaisten maassa Kebar-joen varrella; ja siellä oli Herran käsi hänen päällensä.

Ja minä katsoin, ja katso: pohjoisesta tuli tuulispää, suuri pilvi ja itseensä kietoutuva tuli, ja sen ympärillä oli kirkkaus, ja sen keskeltä, tulen keskeltä, hohti ikään kuin meripihkan väri. Ja sen keskeltä tuli esiin neljän olennon hahmo. Ja tämä oli niiden näkö: niillä oli ihmisen hahmo. Ja kullakin oli neljät kasvot, ja kullakin oli neljät siivet. Ja niiden jalat olivat suorat jalat, ja niiden jalkapohjat olivat kuin vasikan sorkan pohjat; ja ne säihkyivät kuin kiillotetun vasken hohto. Ja niillä oli ihmisen kädet siipiensä alla kaikilla neljällä sivulla; ja niillä neljällä oli kasvonsa ja siipensä. Niiden siivet liittyivät toisiinsa; ne eivät kääntyneet kulkiessaan, vaan kukin kulki suoraan eteensä. Ja niiden kasvojen hahmo oli tämä: niillä neljällä oli ihmisen kasvot, ja leijonan kasvot oikealla puolella; ja niillä neljällä oli härän kasvot vasemmalla puolella; niillä neljällä oli myös kotkan kasvot. Tällaiset olivat niiden kasvot; ja niiden siivet olivat ojennetut ylöspäin; kullakin kaksi siipeä liittyi toiseen, ja kaksi peitti niiden ruumiit.

Ja ne kulkivat kukin suoraan eteenpäin; minne henki oli menevä, sinne ne menivät, eivätkä ne kääntyneet kulkiessaan. Ja olentojen näkö oli kuin palavat tuliset hiilet ja kuin soihdujen näkö; se liikkui ylös ja alas olentojen keskellä, ja tuli oli kirkas, ja tulesta lähti salamoita. Ja olennot juoksivat edestakaisin salamanleimahduksen kaltaisina. Ja kun minä katselin olentoja, katso, maan päällä oli yksi pyörä kunkin olennon vieressä, niiden neljien kasvojen mukaan. Pyörien näkö ja rakenne olivat kuin krysoliitin hohto; ja niillä neljällä oli sama muoto; ja niiden näkö ja rakenne olivat ikään kuin pyörä pyörän sisällä. Kulkivatpa ne, ne kulkivat neljään suuntaansa, eivätkä ne kääntyneet kulkiessaan. Ja niiden kehät olivat niin korkeat, että ne olivat peljättävät; ja niiden kaikkien neljän kehät olivat täynnä silmiä yltympäriinsä. Ja kun olennot kulkivat, pyörät kulkivat niiden rinnalla; ja kun olennot kohosivat maasta, kohosivat myös pyörät. Minne henki oli menevä, sinne ne menivät, sinne oli niiden hengenkin menevä; ja pyörät kohosivat niiden mukana, sillä olennon henki oli pyörissä.

Kun nuo menivät, nämä menivät; ja kun nuo seisoivat, nämä seisoivat; ja kun nuo kohotettiin maasta, pyörät kohotettiin niiden rinnalle; sillä elävän olennon henki oli pyörissä. Ja taivaankannen kaltaisuus elävien olentojen päiden yllä oli kuin peljättävän kristallin näköinen,

levitettyinä ylhäällä heidän päittensä päällä. Ja taivaankannen alla niiden siivet olivat ojennettuina, toinen toistansa kohden; kullakin oli kaksi, jotka peittivät tältä puolelta, ja kullakin oli kaksi, jotka peittivät tuolta puolelta, niiden ruumiit. Ja kun ne menivät, minä kuulin niiden siipien kohinan, niinkuin suurten vetten kohinan, niinkuin Kaikkivaltiaan äänen, puheen äänen, niinkuin sotajoukon kohinan; kun ne seisoivat, ne laskivat siipensä alas. Ja taivaankannesta, joka oli niiden päitten päällä, kuului ääni, kun ne seisoivat ja olivat laskeneet siipensä alas. Ja taivaankannen yläpuolella, joka oli niiden päitten päällä, oli valtaistuimen kaltaisuus, näöltään kuin safiirikivi; ja valtaistuimen kaltaisuuden päällä oli ikään kuin ihmisen hahmon näköinen olento sen yläpuolella. Ja minä näin ikään kuin hehkuvan metallin hohteen, ikään kuin tulen näyn kaikkialta sen sisältä; hänen kupeittensa näöstä ylöspäin ja hänen kupeittensa näöstä alaspäin minä näin ikään kuin tulen näyn, ja sitä ympäröi kirkkaus. Niinkuin on sateisena päivänä pilvessä näkyvän kaaren näkö, niin oli myös ympärillä olevan kirkkauden näkö. Tämä oli Herran kirkkauden kaltaisuuden näkö. Ja kun minä sen näin, minä lankesin kasvoilleni ja kuulin puhujan äänen. Hesekiel 1:1–28.

”Hesekielille, surevalle pakkosiirtolaisuuden profeetalle, joka oli kaldealaisten maassa, annettiin näky, joka opetti saman uskon opetuksen Israelin väkevään Jumalaan. Hänen ollessaan Kebar-joen rannalla näytti pohjoisesta tulevan pyörretuuli, ”suuri pilvi ja leimuava tuli, ja sitä ympäröi kirkkaus, ja sen keskeltä hohti kuin meripihkan näköinen valo.” Useita oudon näköisiä pyöriä, toistensa lomaan liittyneinä, liikuttivat neljä olentoa. Korkealla kaiken tämän yläpuolella oli ”valtaistuimen muoto, joka näytti safiirikiveltä; ja valtaistuimen muodon päällä oli hahmo, joka näytti ihmiseltä.” ”Ja olentojen muoto oli kuin tuliset hiilet, kuin soihtuilla näyttävä; se liikkui edestakaisin olentojen keskellä; ja tuli oli kirkas, ja tulesta iski salamoita.” ”Ja kerubien keskellä näkyi ihmiskäden muoto heidän siipiensä alla.”

„Pyörät olivat pyörien sisällä niin monimutkaisessa järjestyksessä, että ne ensi silmäyksellä näyttivät Hesekielistä olevan aivan sekasorrossa. Mutta liikkueessaan ne etenivät ihmeellisellä täsmällisyydellä ja täydellisessä sopusoinnussa. Taivaalliset olennot panivat nämä pyörät liikkeelle, ja ennen kaikkea kirkkaan safiirivaltaistuimen yllä oli Iankaikkinen; ja valtaistuimen ympärillä kaartui sateenkaari, armon ja rakkauden vertauskuva. Näyn kauhistuttavan kirkkauden valtaamana Hesekiel lankesi kasvoilleen, kun ääni käski häntä nousemaan ja kuulemaan Herran sanan. Sitten hänelle annettiin varoitussanoma Israelille.” Testimonies, 751.

Sinä vuonna, jona kuningas Ussia kuoli, minä näin Herran istuvan valtaistuimella, korkealla ja ylhäisellä, ja hänen vaippansa liepeet täyttivät temppelin. Hänen yläpuolellaan seisoivat serafit; kullakin oli kuusi siipeä: kahdella hän peitti kasvonsa, kahdella hän peitti jalkansa, ja kahdella hän lensi. Ja toinen huusi toiselle ja sanoi: Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot; kaikki maa on täynnä hänen kirkkauttaan. Ja ovenpielet vapisivat huutajan äänestä, ja huone tuli savua täyteen. Niin minä sanoin: Voi minua, minä hukun! Sillä minä olen mies, jolla on saastaiset huulet, ja minä asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet; sillä minun silmäni ovat nähneet Kuninkaan, Herran Sebaotin. Silloin lensi yksi serafeista minun luokseni, kädessään hehkua hiili, jonka hän oli pihdeillä ottanut alttarilta. Ja hän kosketi sillä minun suutani ja sanoi: Katso, tämä on koskenut sinun huuliasi; niin on sinun pahat tekosi poistettu, ja sinun syntisi sovitettu. Ja minä kuulin Herran äänen sanovan: Kenen minä lähetän, ja kuka menee meidän puolestamme? Niin minä sanoin: Katso, tässä minä olen, lähetä minut. Jesaja 6:1–8.

“Tämä näky annettiin Hesekielille aikana, jolloin hänen mielensä oli synkkien aavistusten täyttämä. Hän näki isiensä maan autiona. Kaupunki, joka kerran oli ollut täynnä ihmisiä, ei ollut enää asuttu. Ilon ääntä ja ylistyslaulua ei enää kuultu sen muurien sisäpuolella. Profeetta itse oli muukalainen vieraassa maassa, jossa rajaton kunnianhimo ja raaka julmuus hallitsivat ylimpinä. Se, mitä hän näki ja kuuli ihmisten tyranniasta ja vääryydestä, ahdisti hänen sieluaan, ja hän valitti katkerasti päivin ja öin. Mutta ihmeelliset vertauskuvat, jotka esitettiin hänen eteensä Kebar-joen varrella, ilmaisivat kaiken hallitsevan voiman, joka oli maallisten hallitsijoiden valtaa mahtavampi. Assyrian ja Babylonin ylpeiden ja julmien hallitsijoiden yläpuolella armon ja totuuden Jumala istui valtaistuimellaan.

Profeetasta sellaisessa sekasorrossa näyttäneet pyörämäiset mutkikkuudet olivat äärettömän käden johdatuksessa. Jumalan Henki, joka ilmoitettiin hänelle näitä pyöriä liikuttavana ja ohjaavana, toi sekasorresta sopusoinnun; samoin koko maailma oli Hänen hallinnassaan. Lukemattomat kirkastetut olennot olivat valmiit Hänen sanastaan kumoamaan pahojen ihmisten vallan ja juonet sekä tuottamaan hyvää Hänen uskollisilleen.

Samoin, kun Jumala aikoi avata rakkaalle Johannekselle seurakunnan historian tulevana aikakausina, Hän antoi hänelle vakuutuksen Vapahtajan kiinnostuksesta ja huolenpidosta kansaansa kohtaan ilmoittamalla hänelle ”Ihmisen Pojan kaltaisen”, joka vaelsi lampunjalkain keskellä, ja nämä kuvasivat seitsemää seurakuntaa. Vaikka Johannekselle näytettiin seurakunnan viimeiset suuret taistelut maallisten valtojen kanssa, hänen sallittiin myös nähdä uskollisten lopullinen voitto ja vapautus. Hän näki seurakunnan joutuneen kuolettavaan taisteluun pedon ja sen kuvan kanssa, ja tuon pedon palvonta pakotettiin kuolemanrangaistuksen uhalla. Mutta katsoessaan taistelun savun ja melskeen tuolle puolen hän näki Siionin vuorella Karitsan kanssa joukon, jolla pedon merkin sijasta oli ”Isän nimi kirjoitettuna heidän otsiinsa”. Ja jälleen hän näki ”ne, jotka olivat saaneet voiton pedosta ja sen kuvasta ja sen merkistä ja sen nimen luvusta, seisovan lasisella merellä, Jumalan kanteleet käsissään” ja laulavan Mooseksen ja Karitsan laulua.

“Nämä opetukset ovat meille hyödyksi. Meidän tulee perustaa uskomme Jumalaan, sillä aivan edessämme on aika, joka koettelee ihmisten sieluja. Kristus Öljymäellä esitti uudelleen ne kauhistuttavat tuomiot, joiden oli määrä edeltää Hänen toista tulemistaan: ‘Te saatte kuulla sodista ja sanomia sodista.’ ‘Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja nälänhätää ja ruttoa ja maanjäristyksiä on oleva monin paikoin. Mutta kaikki tämä on synnytystuskien alkua.’ Vaikka nämä profetiat saivat osittaisen täyttymyksen Jerusalemin hävityksessä, ne soveltuvat vielä suoranaistemmin viimeisiin päiviin.”

”Seisomme suurten ja juhlallisten tapahtumien kynnyksellä. Profetia täyttyy nopeasti. Herra on ovella. Pian avautuu eteemme ajanjakso, joka on kaikille eläville valtavan tärkeä. Menneisyyden kiistat herätetään uudelleen; uusia kiistoja syntyy. Näyttämöt, jotka maailmassamme ovat toteutuvat, eivät ole vielä edes uneksittuja. Saatana toimii inhimillisten välikappaleiden kautta. Ne, jotka pyrkivät muuttamaan perustuslakia ja saamaan aikaan lain, joka pakottaa sunnuntain viettämiseen, käsittävät tuskin lainkaan, mikä on oleva seurauksena. Kriisi on aivan edessämme.

“Mutta Jumalan palvelijoiden ei tule tässä suuressa hätätilassa turvautua itseensä. Jesajalle, Hesekielille ja Johannekselle annetuissa näyissä näemme, kuinka läheisesti taivas on yhteydessä maan päällä tapahtuviin tapahtumiin ja kuinka suuri on Jumalan huolenpito niistä, jotka ovat Hänelle uskollisia. Maailma ei ole ilman hallitsijaa. Tulevien tapahtumien kulku on Herran käsissä. Taivaan Majesteetti pitää kansakuntien kohtalon samoin kuin seurakuntansa asiat omassa huolenpidossaan.”

Sallimme itsellemme aivan liian paljon huolta, vaivaa ja hämmennystä Herran työssä. Äärellisiä ihmisiä ei ole jätetty kantamaan vastuun taakkaa. Meidän tulee luottaa Jumalaan, uskoa Häneen ja kulkea eteenpäin. Taivaallisten sanansaattajien väsymätön valppaus ja heidän lakkaamaton toimintansa palvelustehtävässään yhteydessä maan päällä oleviin olentoihin osoittavat meille, kuinka Jumalan käsi ohjaa pyörää pyörän sisällä. Jumalallinen Opettaja sanoo jokaiselle Hänen työssään toimivalle, niin kuin Hän sanoi muinoin Kyyrokselle: ’Minä olen vyöttänyt sinut, vaikka et ole Minua tuntenut.’

”Hesekielin näyssä Jumalan käsi oli kerubien siipien alla. Tämän on määrä opettaa Hänen palvelijoilleen, että juuri jumalallinen voima antaa heille menestyksen. Hän tekee työtä heidän kanssaan, jos he panevat pois vääryyden ja tulevat puhtaksi sydämeltään ja elämältään.

“Elävien olentojen keskellä salamannopeasti liikkuva kirkas valo kuvaa sitä nopeutta, jolla tämä työ on lopulta etenevä täyttymykseensä. Hän, joka ei torku ja joka lakkaamatta toimii aivoitustensa toteuttamiseksi, voi viedä suuren työnsä eteenpäin sopusointuisesti. Sen, mikä rajallisille mielille, jotka ovat sotkeutuneet vaikeuksiin ja mutkikkuuteen, näyttää sekavalta ja monimutkaiselta, Herran käsi voi pitää täydellisessä järjestyksessä. Hän voi keksiä tiet ja keinot estääkseen pahojen ihmisten tarkoitukset, ja Hän saattaa hämmennykseen niiden neuvonpidot, jotka punovat juonia Hänen kansaansa vastaan.

”Veljet, nyt ei ole aika surra eikä vaipua epätoivoon, ei aika antautua epäilykselle ja epäuskolle. Kristus ei nyt ole Vapahtaja Joosefin uudessa haudassa, suuren kiven sulkemana ja Rooman sinetillä sinetöitynä; meillä on ylösnoussut Vapahtaja. Hän on Kuningas, Herra Sebaot; Hän istuu kerubien välissä; ja kansojen taistelun ja kuohunnan keskellä Hän varjelee yhä kansaansa. Hän, joka hallitsee taivaissa, on meidän Vapahtajamme. Hän mittaa jokaisen koettelemuksen. Hän valvoo pätsin tulta, jonka on koeteltava jokaista sielua. Kun kuninkaiden linnakkeet kukistetaan, kun Jumalan vihan nuolet lävistävät Hänen vihollistensa sydämet, Hänen kansansa on turvassa Hänen käsissään.” Testimonies, osa 5, 752–754.

Hesekiel edustaa niitä ehdokkaita, joista on määrä tulla sadan neljäkymmenen neljän tuhannen joukkoon kuuluvia, ja rivi rivin päälle hänen kokemuksensa pyhäkössä vastaa Jesajan ja Johanneksen kokemusta pyhäkön sisällä. Olemme nyt temppelitestissä, toisessa niistä kolmesta koetuksesta, jotka sinetöivät sadan neljäkymmenen neljän tuhannen joukon. Tuo ajanjakso on liiton Sanansaattajan suorittama puhdistus Malakian kolmannen luvun täyttymykseksi. Kolmesta koetuksesta koostuva puhdistusprosessi on Malakian tulin ”pätsi”, ”jonka on koeteltava jokaista sielua”. Kun kolmas enkeli saapui 22. lokakuuta 1844, liiton Sanansaattaja tuli äkisti temppeliinsä ja johdatti tuon historian viisaat neitsyet kaikkeinpyhimpään sinetöidäkseen uskollisensa, mutta tuon historian neitsyet kapinoivat, ja vuoteen 1856 mennessä filadelfialainen milleriittiliike oli

muuttunut laodikealaiseksi milleriittiliikkeeksi ja vuonna 1863 siitä tuli laodikealainen seitsemännen päivän adventtikirkko.

Kolmas enkeli, joka saapui äkisti 22. lokakuuta 1844, veti läsnäolonsa pois vuonna 1863 ja palasi sitten 11. syyskuuta 2001. Kaksikymmentäviisi vuotta myöhemmin se temppelikoetus, jota 22. lokakuuta 1844 esikuvallisesti kuvasi, toistuu nyt. Kaksikymmentäviisi on vertauskuvallisesti kahdensadanviidenkymmenen profeettallinen kymmenys, ja kaksisataaviisikymmentä on Daniel 11:n jakeissa 11–15 esitetyn historian vertauskuva. Kaksisataaviisikymmentä ja kaksikymmentäviisi ovat pyörä Hesekielin pyhäkkynäyssä. Kaksikymmentäviisi on viisaiden ja jumalattomien erottamisen vertauskuva siinä kolmivaiheisen koettelemisprosessin täyttymyksessä, jota edustaa puhdistustyö, jonka Liiton Sanansaattaja suorittaa.

Matteuksen kahdeskymmenesviides luku sisältää kolme vertausta, ja jokainen vertaus osoittaa viisaiden ja jumalattomien erottamisen sadan neljäntuhatneljän tuhannen sinetöimisen aikana. Jumalan kansan toivo, sellaisena kuin se luvussa esitetään, on, että he voisivat olla viisas neitsyt, jolla on hallussaan keskiyön huudon sanoman öljy. Heidän toivonsa on, että heidät tuomitaan uskolliseksi palvelijaksi siinä huoneenhaltijuudessa, jossa he käyttivät niitä erityisiä talentteja, jotka heille annettiin hoidettaviksi heidän henkilökohtaisen koetusaikansa kuluessa. Heidän toivonsa on, että heidät tuomitaan Jumalan laitumen lampaiksi, asetettuina Hänen oikealle puolelleen, eikä vuohiksi hänen vasemmalleen. Kahdeskymmenesviides luku on vertauskuva viisaiden ja jumalattomien erottamisesta sadan neljäntuhatneljän tuhannen sinetöimisen aikana. Kahdeskymmenesviides on yksi Hesekielin pyöristä.

Meidän pakkosiirtolaisuutemme kahdentuhatkymmenentenä viidentenä vuonna, vuoden alussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, neljäntuhattoista vuonna sen jälkeen, kun kaupunki oli lyöty, juuri sinä päivänä Herran käsi tuli minun päälleni ja vei minut sinne. Hesekiel 40:1.

Vankeuden kahdeskymmenesviides vuosi kuvataan lokakuun 22. päivänä, jota kuvaa armotaloudellisen oven sulkeutuminen. Lokakuun 22. päivänä 1844 yksi ovi avattiin ja yksi ovi suljettiin, kun kaksi luokkaa erotettiin toisistaan.

Ja Filadelfiassa olevan seurakunnan enkelille kirjoita: Näin sanoo Hän, joka on pyhä, joka on totinen, jolla on Daavidin avain, joka avaa, eikä kukaan sulje, ja sulkee, eikä kukaan avaa: Minä tunnen sinun tekosi. Katso, minä olen asettanut sinun eteesi avoimen oven, eikä kukaan voi sitä sulkea; sillä sinulla on vähän voimaa, ja sinä olet ottanut vaarin minun sanastani etkä ole kieltänyt minun nimeäni. Ilmestys 3:7, 8.

Kristus sanoo Filadelfian enkelille tietävänsä heidän tekonsa ja asettaneensa Filadelfian seurakunnan eteen avoimen oven. Tuo ovi avataan ”Daavidin avaimella”, sillä avaimella, joka pannaan Eljakimin olalle.

Ja on tapahtuva sinä päivänä, että minä kutsun palvelijani Eljakimin, Hilkian pojan. Ja minä puetan hänet sinun pukuusi ja vahvistan hänet sinun vyölläsi, ja minä annan sinun valtasi hänen käteensä; ja hän on oleva isä Jerusalemin asukkaille ja Juudan huoneelle. Ja Daavidin huoneen avaimen minä panen hänen olallensa; ja hän avaa, eikä kukaan sulje, ja hän sulkee, eikä kukaan avaa. Jesaja 22:20–22.

Sinä päivänä, jona Eljakim kutsutaan, hänet erotetaan jumalattomasta Sebnasta.

Näin sanoo Herra, sotajoukkojen Jumala: Mene tämän rahastonhoitajan, Sebnan, luo, joka on palatsin ylin päämies, ja sano: Mitä sinulla täällä on, ja kuka sinulla täällä on, että olet hakannut itsellesi tänne hautapaikan, niin kuin se, joka hakkaa itselleen hautapaikan korkeuteen ja louhii itselleen asumuksen kallioon? Katso, Herra heittää sinut pois väkevällä heitolla ja kietoo sinut varmasti kokoon. Hän paiskaa sinut väkivaltaisesti ja pyörittää sinua kuin palloa avaraan maahan; sinne sinä kuolet, ja siellä sinun kunnianvaunusi ovat häpeäksi herrasi huoneelle. Jesaja 22:15–18.

Viisaiden ja tyhmien neitsyiden erottaminen, joka täytti Sebnaa ja Eljakimia koskevan vertauskuvan, tapahtui 22. lokakuuta 1844, ja samoin Joojakinin vankeuden kahdentenakymmenentenä viidentenä vuonna, joka oli 22. lokakuuta 573 eKr. Hesekielin kirjan kahdeksannessa luvussa adventismin sisällä olevat jumalattomat, joita Jerusalemin edustaa, kuvataan kahdeksinatoista viitenä miehenä kumartamassa aurinkoa. Jerusalemin hävitys edustaa sunnuntailakia, joka on myös se tienviitta, joka päättää sadan neljäkymmenen tuhannen sinetöimisen ajan. Tuo sinetöimisen aika alkoi 11. syyskuuta 2001, ja Jeesus on sekä Alfa että Omega, joten 11. syyskuuta 2001 sinetöimisen alkuna havainnollistaa loppua sunnuntailain kohdalla.

Syyskuun 11. päivää 2001 esikuvasi vuoden 1888 Minneapolisin kokoukset, sillä sisar White osoittaa, että kun New Yorkin suuret rakennukset sortuivat 11.9., Ilmestyskirjan 18:1–3 täyttyi. Tuolloin, samoin kuin vuonna 1888, hän osoitti, että Ilmestyskirjan kahdeksastoista luvun enkeli laskeutui valaisemaan maan kirkkaudellaan. Vuoden 1888 kapinan hän rinnasti Koorahin, Datanin ja Abiramin kapinaan, joihin myös liittyi kaksisataa viisikymmentä arvossa pidettyä miestä heidän luopumukseensa. Kaksisataa viisikymmentä kapinallista Koorahin ja hänen liittolaistensa kapinassa muinaisen Israelin varhaishistoriassa olivat esikuvana niille kahdellekymmenelle miehelle, jotka muinaisen Israelin lopussa kumarsivat aurinkoa.

Kaksikymmentäviisi Laodikean adventismin johtajaa kumartamassa sunnuntailain edessä ja kaksisataaviisikymmentä 9/11:n kohdalla tuo esiin sinetöimisen ajan kaksikymmentäviiden symboliikan avulla (joka on viisaiden ja jumalattomien erottamisen symboli) merkitsemään sinetöimisen ajan alkua ja loppua. Olivatpa kyseessä Mooseksen ajan kaksisataaviisikymmentä kapinallista, tai Hesekielin kahdeksannen luvun kaksikymmentäviisi miestä, tai Matteuksen kahdennenkymmenennenviidentenä luvun kolme todistusta erottamisesta, tai pakkosiirtolaisuuden kahdeskymmenesviides vuosi Hesekiel 40:ssä; kaikki kaksikymmentäviiden symbolin ilmenemät asettuvat linjaan niiden kolmen kaksisataaviisikymmenvuotisen ajanjakson kanssa, jotka päättyivät vastaavasti vuosina 207 eKr., 313 ja 2026.

Kaksikymmentäviisi on niin sanoaksemme kaksikymmentäviiden akseli, joka saattaa kaikki kaksikymmentäviiden linjat täydellisyyteen. Siitä tulee yksi niistä valtakunnan profeettallisista avaimista, jotka annettiin Pietarille tuomaan selkeyttä jakeen neljäkymmentä kätkeytyyn historiaan. On toistuvasti vahvistettu useamman kuin kolmen todistajan kautta, että Danielin yhdentoista luvun jakeet kymmenestä viiteentoista edustavat linjaa, joka kattaa historian vuodesta 1989 sunnuntailakiin saakka, mikä on jakeen neljäkymmentä kätkeyty historia. Juudan sukukunnan

leijona on nyt avaamassa Hesekielin pyörien sinettejä avatessaan kätkettyä historiaa, joka saattaa päätökseen viimeisten päivien keskiyön huudon sanoman.

Seuraavissa artikkeleissa jatkamme Hesekielin pyörien tunnistamista; ne kuvaavat ihmisten monimutkaista vuorovaikutusta viimeisinä päivinä. Hesekielin kirjan ensimmäinen luku tämän artikkelin alussa sekä siihen liittyvä kohta teoksesta Testimonies, osa viisi, ovat jatkuvana viitepisteinä edetessämme näissä artikkeleissa. Kun pyörät asetetaan oikealle paikalleen ja niiden oikeat leikkauskohdat profeettallisen historian muiden pyörien kanssa tuodaan esiin, osoitamme, että ne kolmesataayhdeksänkymmentäyksi vuotta ja viisitoista päivää, jotka voimaannuttivat ensimmäisen enkelin 11. elokuuta 1840, esitetään myös Hesekielissä kolmenasatana yhdeksänymmenenä vuotena, yhteydessä Jerusalemin puolentoista vuoden piiritykseen; ja että tämän profeettallisen valon saapuminen osoittaa sadanneljänkymmenenneljän tuhannen tunnuslipun korottamisen.

27. heinäkuuta 1299 vuoteen 1337 saakka merkitsee kolmeaakymmentäkahdeksaa vuotta Ilmestyskirjan yhdeksännen luvun, jakeen kymmenen, sadanviidenkymmenen vuoden (viiden kuukauden) alussa. Tuo sataviisikymmentä vuotta liittyy jakeen viisitoista kolmeensataanyhdeksäänkymmeneenyhteen vuoteen ja viiteentoista päivään. Näin näiden kahden ajanjakson alku muodostaa yhden profetian linjan, joka päättyi Josiah Litchin vuosia 1838 ja 1840 koskevan ennustuksen täyttymiseen ja merkitsi milleriläisen liikkeen nousemista ja voimaantumista. Tuo adventismin alkuvaiheen historia merkitsee sadanneljäsenkymmenenneljännentuhannen nousemista lipuksi ennen sunnuntailakia. Näin Hesekielin kolmesataayhdeksäänkymmentä vuotta ja Jerusalemin piirityksen puolitoista vuotta (1,5) merkitsevät sen profetian linjan loppua, joka alkoi vuonna 1299.

Olisi hyödyllistä tarkastella kohtaa teoksesta *Testimonies*, viides osa, ennen seuraavaa artikkelia.